

AVVIKELSENS SÄD

I kväll har jag valt en kort text, kort läsning rättare sagt, om Herren vill ge oss dess sammanhang, ur Matteus 13:24 till 30. Och jag — jag kommer också sedan att läsa från 36 till 40 om bara några ögonblick. Matteus nu, 13:e kapitlet och börjar med 24: e versen i Matteus' 13:e kapitel. Lyssna noga till uppläsningen av Ordet! Mina ord kommer att svika men inte Hans.

*En annan liknelse framställde Han för dem och sa:
"Himmelriket liknas vid en man, som sådde god säd
på sitt fält.*

*Men medan han sov, kom hans fiende och sådde
ogräs bland vetet och gick sin väg.*

*Men då bladen hade kommit upp och satte frukt, då
visade ogräset sig också.*

*Så husbondens tjänare kom och sa till honom:
'Herre, sådde Du inte god säd på Ditt fält? Varifrån
har det då fått ogräs?'*

*Och han sa till dem: 'En fiende har gjort det här.'
Och tjänarna sa till honom. 'Vill Du då, att vi ska
gå . . . samla ihop det?'*

*Men han sa: 'Nej, för då Ni samlar upp ogräset,
rycker Ni också upp vetet tillsammans med det.'*

*Låt dem båda växa tillsammans fram till skörden!
Och vid skördetiden ska jag sända ut skördemännen:
'Samla först ihop ogräset och bind det i knippor för att
bränna det, men samla in vetet i ladan!''*

² La Ni märke till: "Samla ihop ogräset först och bind det i knippor!""? Då jag nu läser det här, var det någonting märkligt, som kom till mig, medan jag satt uppe på toppen av Catalina Mountains här om kvällen i bön. Och då tänkte jag, var skulle jag kunna få tag på ett ord, som jag kunde använda för det här, som jag ville tala om i kväll?

³ Och jag gick ner och fann ordet *avvikelse*, så jag fick tag i lexikonet och såg efter, vad ordet *avvikelse* betyder. Och det betyder att det "åstadkommer oenighet" eller — eller "att vara tvärtemot", som Webster säger, "att åstadkomma disharmoni, någonting annat", eller "att vara tvärtemot det som redan har varit". Så jag tänkte, att texten ikväll skulle jag kalla för: *Avvikelsens säd*. Och lita på att Herren ska välsigna Sitt Ord nu, då vi närmar oss Det.

⁴ Och vi vet också, att Han uttydde i vers 36 och — och till 43, hur den här säden mognade. Och medan vi håller på med det, låt oss bara läsa det också, vers 36 till 43 nu!

Och då *Jesus* hade skickat bort människorna, gick Han in i huset. Och Hans lärjungar kom till Honom och sa: ”Förklara liknelsen om fältets ogräs för oss!”

Och Han svarade och sa till dem: ”Den, som sår den goda säden, är Människosonen.

Och fältet är världen, den goda säden är rikets barn men ogräset är den ondes barn.

Fienden, som sår det, är djävulen, skördetiden är världens avslutning och skördemännen är änglarna.

Liksom ogräset därför samlas ihop och bränns upp i elden, så ska det bli vid denna världens avslutning.

Människosonen ska skicka ut Sina änglar och de ska samla ihop ur Hans rike allting, som förnärmar och dem, som gör missgärning,

och ska kasta dem i en eld, en eldugn, och där skall vara gråt, rättare sagt vara jämmer och tandagnisslan.

Då ska de rättfärdiga lysa fram liksom solen i sin Faders rike. Den, som har ett öra . . . han må höra!”

⁵ Det där är Jesus, som ger uttydningen av liknelsen, själv, därför vet vi då, vad uttydningen betyder. Och nu, då vi närmar oss det här, om den här sådden av säden och — och skörden, nu uttyder Han det. Och så tror jag, att Jesus framställde den här liknelsen på Sin tid men menade, att det skulle vara vid världens ände, rättare sagt tidsålderns ände, vilket är *den här* tiden. Och jag tror den här lilla texten är mycket passande för den stund vi lever i, för Jesus sa tydligt att ”hopsamlandet skulle vara vid den här världens avslutning”, att det är då änden skulle vara, insamlandet av vetet, och likaså hopsamlandet av ogräset och bränningen av det, och att ta in vetet i Riket. Och jag tror, att det var så här.

⁶ Och ett annat Skriftställe leder mig att tro så här, jag har skrivit ner här, det är Matteus 24:24, där det står talat om säd, avvikelens säd. Jesus sa, att de två skulle vara så tätt tillsammans, att det skulle bedra just de utvalda, om det vore möjligt. Nästan exakt detsamma.

⁷ På ett annat ställe i Skriften är det skrivet, att regnet faller över den rättfärdige och den orättfärdige.

⁸ Jag kommer ihåg min allra första upplevelse av att komma ibland pingstvännerna. Jag var i Mishawaka, Indiana. Och jag var på en stor konferens, en lokal ungefär som den här, där Nordstaterna och Sydstaterna hade kommit tillsammans. För på den tiden, under segregationen, måste de mötas där uppe. De var två stora grupper av pingstbröder. Jag hade aldrig hört om dem eller träffat dem tidigare. Första gången jag någonsin hörde tungotal. Och vid slutet av serien, av konferensen . . . Eftersom jag inte var medlem hos dem, jag var bara en ung baptistpredikant, så satt jag långt bak i lokalen.

Och jag minns första gången jag hörde någon tala i tungor, jag visste inte ens vad — vad det rörde sig om. Och då satt de här två männen, för det mesta, långt där framme, den ene talade i tungor och den andre uttydde, vad mannen sa. Nåväl, jag började bara studera min Bibel så ordentligt jag kunde där då och fann, att det där var enligt Skriften. Det var exakt, vad Skriften, Den Helige Ande, skulle göra.

⁹ Nåväl, ungefär en dag senare . . . Den där kvällen rördes mitt hjärta så. Jag sov på ett majsält. Jag hade inte pengar tillräckligt för att skaffa mig ett — en — en bädd, så jag hade bara tillräckligt med pengar för att ta mig hem med och jag skaffade mig några ett par dagar gamla munkar, småfranska var det, rättare sagt, till frukost. Och jag var välkommen att äta tillsammans med dem, men jag hade inga pengar att lägga i. På den tiden, det där var under depressionen, 1933, så det gick — det gick ganska dåligt ihop. Och så tänkte jag: "Nåja, jag ska . . . Jag vill inte äta tillsammans med dem men jag vill veta vad de har. De har någonting, som jag inte har."

¹⁰ Så den där förmiddagen var jag . . . De bad mig: "Alla predikanter, kom till plattformen och presentera Er, vem Du är, varifrån Du är!"

¹¹ Nåväl, jag — jag sa bara: "William Branham, evangelist, Jeffersonville", satte mig ner. Tja, vid den tiden var jag den yngste predikanten på plattformen. Och nästa dag kallade de mig till plattformen för att tala. Och sedan, sedan jag hade talat, å, de hade det härligt, och så började jag möta olika människor, som inbjöd mig till sina församlingar. Sedan, då de . . .

¹² Därefter, å, jag tänkte: "Om jag bara kunde få komma dit de där två huvudmännen var, som talade i tungor och uttydde!" Det där brände i mitt hjärta, jag ville det så gärna. Nåväl, som jag har berättat för Er i början, en liten gåva, som man tar till. Som Ni vet, är gåvor och kallelser utan omvändelse, man har dem hela sitt liv, ser Ni, man är född med dem, om de är Guds gåvor. Så jag har alltid, redan som ett litet, litet barn, har det alltid hänt mig, folk, som har känt mig hela mitt liv, de vet att det är sant. Nåväl, om jag tänkte . . . Jag visste inte, vad det var, då, kallade det för en syn, jag visste bara inte, vad det var. Men jag tänkte: "Om jag bara kunde få tala med dem!" Nåväl, och anden, som var i byggnaden, kändes som om det verkligen var Guds Ande.

¹³ Så jag — jag fick tillfälle att tala med en av dem och jag ställde några frågor till honom och han var en verkligt äkta kristen. Det var inget tvivel om det, den mannen var en verkligt troende. Och nästa man, då jag talade med honom, om jag någonsin har mött en hycklare, så var det en av dem. Den mannen var faktiskt . . . Hans hustru var en blond kvinna och han hade barn med . . . två barn med en svarthårig kvinna. Och jag tänkte: "Nå, vad nu? Här är det, jag är — jag är alldeles

förvirrad. Jag är fundamentalist. Det måste vara Ordet, annars är det inte rätt. Och här är denna Ande, den ene verkade, enligt allt jag vet, äkta och den andre var inte bra alls, och Anden faller över dem båda. Hur kan nu detta komma sig?" Jag, det förbryllade mig.

¹⁴ Två år senare hade jag varit i bön i en grotta, dit jag gick för att be. Det blev dammigt i grottan och en eftermiddag gick jag ut, la min Bibel på en stock och vinden blåste upp den i Hebreerbrevet, 6:e kapitlet. Som säger, att i den yttersta tiden, hur det skulle vara, om vi avföll från Sanningen och åter kom tillbaka till omvändelse, då finns inte längre något syndoffer och hur de där törnena och tistlarna, som är förkastelsen nära, vilkas ände är att brännas upp, men regnet kommer över jorden, ofta, för att vattna den, för att behandla den, men törnena och tistlarna skulle förkastas men vetet skulle samlas in. Och jag tänkte: "Nåja, vinden råkade bara blåsa upp det där." Tja, jag la bara ner Bibeln igen. Och jag tänkte: "Så där, nu ska jag bara . . ." Och här kom vinden och blåste upp Den. Det där skedde tre gånger. Och jag tänkte: "Vad nu, det var underligt."

¹⁵ Och då jag sedan reste mig upp och jag tänkte: "Herre, varför skulle Du öppna den där Bibeln, för att jag skulle läsa det där, jag . . . Då jag kom fram till det där: 'törnen och tistlar, som är förkastelsen nära, vilkas ände är att brännas upp?'" Jag tänkte: "Varför skulle Du öppna den åt mig där?" Och då jag tittade ut över . . .

¹⁶ Nu kommer de här verkliga synerna utan att man lägger i någon växel. Det är bara Gud. Förstår Ni? Jag tittade och jag såg en jord, som kom fram framför mig, och jag såg, att den var helt och hållet upplöjd. Där var en vitklädd man, som gick omkring och sådde vete. Och sedan han gått runt jordens krökning, kom en man fram, som såg ryslig ut, han var klädd i svart och han kastade ogräsfrön överallt. De kom upp tillsammans båda två. Och då de gjorde det, var de törstiga båda två, för det behövdes ett regn. Och var och en av dem såg ut som om de bad, med sitt lilla huvud nedböjt: "Herre, sänd regnet, sänd regnet!" Och de stora molnen kom upp och regnet föll över dem båda två. Då det gjorde det, hoppade det lilla vetet upp och började säga: "Pris ske Herren! Pris ske Herren!" Och det lilla ogräset hoppade upp precis på samma sida och sa: "Pris ske Herren! Pris ske Herren!"

¹⁷ Och sedan uttyddes synen. Regnet faller över den rättfärdige och den orättfärdige. Samma Ande kan falla i ett möte och alla gläder sig över det: hycklare, kristna och allesammans. Exakt riktigt. Men vad är det? På deras frukt känns de igen. Förstår Ni? Det är det enda sättet det någonsin kan bli känt.

18 Så nu ser Ni, att vildhavre, vilt vete rättare sagt, och säd ibland efterapar en äkta familjesäd så noggrant, att det skulle kunna bedra just de Utvalda. Jag tror vi lever i en läglig tid, då de här sakerna bör predikas och omtalas.

19 Lägg märke till i vers 41, står de två också mycket nära varandra, så nära i den yttersta tiden, att Han inte . . . Han kunde inte anförtro någon viss församling att skilja dem åt, säg, metodisterna eller baptisterna eller pingstvännerna, att skilja dem åt. Han sa: ”Han sänder Sina änglar för att skilja dem åt.” En ängel kommer för att åstadkomma åtskiljandet, segregationen mellan de rätta och de orätta. Och ingen kan göra det utom Herrens Ängel. Det är Han, som kommer att tala om, vilka som har rätt och vilka som har fel. Gud sa, att Han ska sända Sina änglar i den yttersta tiden. Inte änglarna fram igenom *här*, utan änglarna i den yttersta tiden, och skulle samla ihop. Vi vet, att det här är den kommande skördetiden nu. En *ängel* översätts nu faktiskt med en ”budbärare”. Och vi ser, att det finns sju änglar till de sju församlingarna, och nu . . . Nej, genom församlingstidsåldrarna.

20 Lägg märke till vilka Han sa, att såningsmännen var och även vad säden var. Den ene såningsmannen var Han, Guds Son, som gick ut och sådde Säd. Och en fiende kom efter Honom, vilken var djävulen, och sådde avvikelens säd, sedan den rätta Säden hade såtts. Nu, vänner, har det där skett genom varenda tidsålder, ända sedan vi fick en värld. Exakt. Hela vägen från begynnelsen började det med samma sak.

21 Nu sa Han: ”Guds Säd, Guds Ord.” Jesus sa på ett visst ställe, att ”Ordet är en Säd.” Och varenda säd kommer att bära frukt efter sitt slag. Och om nu de kristna, Guds barn, Rikets barn, har blivit Guds Säd, då måste de vara Guds Ord, Guds Ord uppenbarat i den tidsålder de lever i, för den tidsålderns utlovade Säd. Gud gav Sitt Ord i begynnelsen och varje tidsålder hade sin Säd, sin tid, sina löften.

22 Då nu Noa kom in på scenen och han var Guds Säd, Guds Ord för den tidsåldern.

23 Då Moses kom, kunde han inte komma med Noas budskap, det skulle inte fungera, för han var Guds Säd vid den tiden.

24 Sedan, då Kristus kom, kunde Han inte komma med Noas eller Moses tidsålder, det var Hans tid, då en jungfru skulle bli havande och föda en Son och Han skulle vara Messias.

25 Nu har vi levat igenom Luthers tidsålder, Wesleys tidsålder (metodisternas tidsålder), hela vägen fram genom tidsåldrarna och pingsttidsåldern och varje tidsålder har fått ett Ordets löfte. Och den tidsålderns människor, som uppenbarar det där utlovade Ordet, är den tidsålderns Säd, enligt vad Jesus sa

just här: "De är Rikets barn." Det är riktigt. Den Helige Andes uppenbarelse, som verkar genom Hans barn, är denna Rikets Säd i den tidsåldern.

²⁶ Lägg märke till ogräset, det var den, fienden, Satan, som sådde oenighet, rättare sagt — rättare sagt avvikelens säd, det var han, som var skyldig till att göra den här hemska saken. Satan sådde sin säd från begynnelsen, då Gud placerade Sin första skörd av mänskliga varelser på jorden. Adam naturligtvis, som redan visste, att det fanns ett — en kunskap om Sanningen och om rätt och fel, och han hade aldrig kommit fram till det där ännu.

²⁷ Men vi finner, att Gud gav Sina barn Sitt Ord till deras Försvar. Deras . . . Vi har inget annat Försvar än Guds Ord. Det är vårt Försvar. Det finns inga bomber, inga skyddsrum, inga gömställen, inga Arizonas eller Californias eller vad det än är, det finns bara ett enda Försvar, som vi har, och det är Ordet. Och Ordet blev kött och bodde ibland oss, vilket är Kristus Jesus, Han är vårt enda Försvar. Då vi är i Honom, är vi i säkerhet.

²⁸ Inte ens synd tillräknas en äkta troende. Visste Ni det? Den, som är född av Gud, begår inte synd, han kan inte synda. Förstår Ni? Det tillräknas inte ens. Varför sa David: "Salig är den människa, som Gud inte kommer att tillräkna synd." Då man är i Kristus, har man inte någon lust att synda. "Den troende, som en gång renats, har inte längre något medvetande om synd.", man åtrår det inte. Inför världen nu, kanske man är en syndare men man är det inte inför Gud, för man är i Kristus. Hur kan man vara en syndare, då man är i Den Syndfrie, och Gud bara ser Honom, som man är i?

²⁹ Den här skördetiden, nu. I begynnelsen, då Gud sådde Sin Säd på jorden och ingav i Sina barns hjärtan, Hans familj, att hålla det där Ordet, det var deras enda försvar, att hålla det där Ordet! Här kom fienden in och sprängde den barriären genom att så avvikelens säd, i strid mot Guds Ord. Om det där var avvikelse i begynnelsen, då är det det fortfarande. Vad som helst, som lägger till någonting till Guds Ord, är fortfarande avvikelens säd! Jag bryr mig inte om, var det kommer ifrån, om det är från organisation, om det är från militära källor, om det är från politiska makter, vad som helst, som är i strid mot Guds Ord, är avvikelens säd.

³⁰ Då en man står och säger, att han är en Evangeliets predikant och säger att "undrens tid är förbi", är det avvikelens säd. Då en man står och säger, att han är predikant, pastor för en församling någonstans, och han inte tror, att Jesus Kristus är densamme i varenda detalj (utom den fysiska kroppen), densamme igår, idag och i evighet, det är avvikelens säd. Då han säger, att "undren och den apostoliska

tiden är förbi”, är det avvikelstens säd. Då de säger: ”Det finns ingenting sådant som gudomlig helbrägdagörelse.”, är det avvikelstens säd. Och världen är full av den. Den tränger ut och förkväver vetet.

³¹ Vi lägger märke till, att den, som först sådde avvikelstens säd brännmärktes som ”djävulen”, och vi vet, att det var han, i 1 Mosebok 1. Nu finner vi, att här borta i – i Matteus’ Evangelium, 13:e kapitlet, brännmärker Jesus fortfarande vilken avvikelse som helst från Hans Ord, som ”djävulen”. Och nu, 1956, är vad som helst, som sår avvikelse, i strid mot Guds skrivna Ord eller lägger till någon privat tolkning till Det, avvikelstens säd. Gud kommer inte att infria det. Han kan inte. Det blandar sig inte. Det kommer det förvisso inte att göra. Det är som senapsfrö, det blandar sig inte med någonting annat, man kan inte korsa det, det måste vara det äkta. Avvikelsens säd!

³² Nu finner vi, då Gud sådde Sin Säd i Edens Lustgård, finner vi, att den frambringade en Abel. Men då Satan sådde sin avvikande säd, frambringade den en Kain. En frambringade en, som var rättfärdig, en frambringade en, som var orättfärdig. För att Eva lyssnade till avvikelstens ord i strid mot Guds Ord och det satte bollen i rullning där och den har rullat hela tiden sedan dess. Och vi kommer aldrig att få ut det alltsammans, förrän änglarna kommer och segregerar saken och Gud tar Sina barn till Riket och ogräset bränns upp. Lägg märke till de där två vinträden!

³³ Om vi bara hade mer tid för det här ämnet, men bara för att få med huvudpunkterna, så vi kan gå direkt till att be för de sjuka inom några minuter.

³⁴ Lägg märke till, att deras frön växte tillsammans precis exakt som Gud sa här borta också i 13:e kapitlet i vår text ikväll, i Matteus: ”Låt dem växa tillsammans!”. Nu gick Kain till landet Nod, fann sig en hustru och gifte sig, och Abel dräptes och Gud lät Set komma till för att ta hans plats. Och generationerna började gå vidare, mellan rätt och fel. Nu lägger vi märke till, att de samlades, varenda en av dem, tid efter tid, och Gud måste. . . Det blev så ondskefullt, att Gud måste tillintetgöra det.

³⁵ Men slutligen kom de fram tills båda dessa sädesslag, avvikelstens säd och Guds Säd, utvecklade sina äkta knoppar och det slutade med Judas Iskariot och Jesus Kristus. För Han var Guds Säd, Han var begynnelsen till Guds skapelse, Han var ingenting mindre än Gud. Och Judas Iskariot föddes som fördärvets son, kom från helvetet, återvände till helvetet. Jesus Kristus var Guds Son, det uppenbarade Gudsordet. Judas Iskariot var, i sin avvikelse, djävulens säd, kom till världen, i och för bedrägeri, precis som han gjorde i begynnelsen, Kain, hans förfader.

³⁶ Judas bara lekte församling. Han var inte verkligt ärlig. Han hade faktiskt ingen tro, då skulle han aldrig ha förrått Jesus. Men, ser Ni, han sådde denna avvikelens säd. Han trodde, att han kunde bli vän med världen, mammon, och även ha vänskap med Jesus men det var för sent för honom att göra någonting åt det. Då dödstimmen kom, då han gjorde detta onda, gick han över gränsen mellan att fortsätta framåt och att vända tillbaka. Han måste fortsätta på den väg han gick, som en bedragare. Han sådde avvikelens säd, han försökte komma i gunst hos den tidens mäktiga organisationer, hos fariséerna och sadducéerna. Och tänkte, att han kunde göra sig litet pengar och bli populär bland människorna. Får inte det där så många människor att komma in i den där avvikelserna, att försöka komma i gunst hos människor! Låt oss komma i gunst hos Gud, inte hos människor. Men det var det, som Judas gjorde, då de här avvikelserna fick övertaget i honom.

³⁷ Och vi vet, att Jesus var Ordet, i Johannes 1 står det: "I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud. Och Ordet blev kött och bodde här ibland oss." Så Ordet är en Säd, sedan blev Ordet kött och bodde ibland oss.

³⁸ Om Judas var fiendens och avvikelens säd, så blev den också kött och bodde ibland oss i Judas Iskariots person. Han hade aldrig någon riktigt verklig tro. Han hade det han *ansåg* vara tro. Det finns något sådant som att ha tro och en låtsas-tro.

³⁹ Och en äkta Gudstro litar på Gud och Gud är Ordet, den kommer aldrig att lägga till någonting till Det. Bibeln säger oss, att om vi lägger till ett enda ord eller tar bort ett enda Ord, kommer vår del i Livets Bok att tas bort, Upp. 22:18, det sista, avslutande kapitlet.

⁴⁰ I den första begynnelsen, Bibelns första Bok, sa Gud till dem att inte bryta mot ett enda Ord av Det Där, "vartenda Ord måste hållas", de måste leva av det där Ordet. Jesus kom, i mitten på Boken, och sa det i Sin tidsålder och sa: "Människan ska inte leva allenast av bröd utan av vartenda Ord, som — som utgår ur Guds mun." Och i Uppenbarelsebokens avslutande tidsålder förutsa Han oss, att: "Vem som helst, som tar bort ett enda Ord ur Boken eller lägger till ett enda Ord till Den, hans del i Livets Bok ska tas bort."

⁴¹ Därför kan det inte vara någonting skumt, bara ett äkta, oförfalskat Guds Ord! Det är Guds söner, Guds döttrar, som inte är födda genom människors vilja eller genom att skaka hand med någon eller någon form av dop, utan födda i Guds Ande, av Den Helige Ande och Ordet uppenbarar Sig genom dem. Det är Guds äkta Säd!

⁴² Fienden går in i församlingen och blir väldigt ortodox i en trosbekännelse eller någonting. Men det där är inte . . . Det där är avvikelserna, vad som helst som stör Guds Ords äkta Sannings melodi.

43 Och hur ska vi veta? Vi säger: "Nåja, de, man har väl rätt att tolka Det?" Nej, sir! Ingen människa har rätt att tolka Guds Ord. Han är Sin egen tolk. Han lovar det, sedan gör Han det, det är tolkningen av det. Då Han lovade Det, då infriar Han Det, det är tolkningen av Det. Vad som helst, som strider mot Guds Ord, är en avvikelse! Absolut!

44 Som jag har sagt, nu hade Judas ingen verklig tro. Han hade en låtsas-tro. Han hade en — en tro, att han ansåg, att det där var Guds Son, men han visste inte, att det var Guds Son. Då skulle han inte ha gjort det. Och en människa, som kompromissar med att detta Guds Ord är sanningen, hon har en låtsas-tro. Äkta Guds tjänare håller fast vid det där Ordet.

45 För några kvällar sedan kom en viss predikant från Arizona, från en stor, berömd skola här i den här staden, till mig och sa: "Jag — jag vill rätta Dig ifråga om en sak" (sa jag. . .) "då Du får tillfälle."

Jag sa: "Det här är det bästa tillfälle jag vet. Kom över bara!"

46 Och så kom han över, han sa: "Herr Branham, Ni försöker. . . Jag tror, att Ni är uppriktig och att Ni är ärlig, men Ni försöker införa en apostolisk lära i världen." Och han sa: "Den apostoliska tidsåldern slutade med apostlarna."

47 Jag sa: "Det första jag vill fråga Dig, min broder, 'tror Du, att vartenda Guds Ord är inspirerat?'"

Han sa: "Ja, sir, det gör jag förvisso."

48 Jag sa: "Vill Du då visa mig i Ordet, var den apostoliska tidsåldern upphörde! Visa mig nu var det är, så ska jag tro tillsammans med Dig!" Och jag sa: "Den apostoliske skrivaren, den som hade nycklarna till Riket, på Pingstdagen, då den apostoliska tidsåldern infördes, de sa: 'Män och bröder, vad kan vi göra för att bli frälsta?', sa han: 'Omvänd Er, varenda en av Er, och låt döpa Er i Jesu Kristi Namn till Era synders förlåtelse, så ska Ni undfå Den Helige Andes gåva, för löftet är för Er och för Era barn och för dem, som är i fjärran, ja, så många som Herren, vår Gud, kommer att kalla.' Hur skulle nu Ordet kunna motsäga Sig självt?"

Mannen sa: "Jag har en hemsk förkylning ikväll."

Jag sa: "Det tror jag också." Förstår Ni?

49 Säg mig nu, kallar Gud fortfarande? Om Gud fortfarande kallar, då är den apostoliska tidsåldern fortfarande till. Visst! Så många, som Herren, vår Gud, ska kalla, någonsin kalla, någonsin kommer att kalla, så många, som Han kommer att kalla, kommer det fortfarande att vara den apostoliska tidsåldern, för Jesus Kristus är densamme igår, idag och i evighet.

50 Nu finner vi idag, att den här avvikelsen har såtts genom varenda tidsålder. Om det vore möjligt att ta det på de följande

tio eller femton minuterna, skulle jag göra det men det kan man inte. Fram genom tidsåldrarna. . . Vi är alla, nästan alla av oss läser Bibeln. Och nu, liksom då Jesus kom och Han fann den där envetna avvikelserna. Han var det uppenbarade Ordet, Han var Guds tolkning av Ordet, för Han sa: ”Rannsaka Skrifterna, för Ni tror, att Ni har Evtigt Liv i Dem, och det är De, som vittnar om mig.” Var så god! Han — Han var tolkningen av Ordet. Och varenda pånyttfödd Guds son och dotter i den här tidsåldern är tolkningen av Ordet. Ni är skrivna brev, lästa av alla människor. Ja.

⁵¹ Lagg märke till, att Han sa: ”De dyrkar mig förgäves, då de lär ut avvikelser som läror. Förgäves dyrkar de mig, då de som Lära lär ut avvikelserna, människoläror, människors trosbekännelser, och lär ut, att det är Guds Ord, då det inte har någonting med Guds Ord att göra.”

⁵² Titta, varenda tidsålder bär en sådan skörd, varenda tidsålder har gjort det, och vår slipper inte undan. Vi har samma sak och i större utsträckning än alla de andra tidsåldrarna sammantagna, för det här är avslutningen av världens historia. Det här är den stora avvikelserna, som någonsin har funnits på jordens yta, den är på jordens yta idag. Avvikelsen i andra tidsåldrar drog dem bort från den sanna och levande Guden till avgudar. Idag, sa Jesus i Matteus 24:24, att det skulle vara så likt, att det skulle bedrä de Utvalda själva, om det vore möjligt. Tala om avvikelse! Å, den är så slug! Satan är ibland människorna och precis en sådan teolog, en sådan teologie doktor, kan undervisa i Ordet nästan fullkomligt. Jesus sa så. Men ge akt på honom bara, det kommer någonstans. Han sa: ”Nja, det där var nu inte för den här.” Joo då, det är det också, ser Ni, för Gud sa, att det var det.

⁵³ Se, vad det åstadkom! Samma avvikelser bragte Guds vrede över Noas tid, då Gud sände ut Sin profet och predikade som en lågande eld, påbjöd omvändelse för människorna och avvikelserna drunknade. Vad gjorde Satan då? Kom raka vägen efter, i Ham, och började så den igen. Det är exakt riktigt.

⁵⁴ Så kom Moses, den store profeten, för att föra upp Israels barn ut ur öknen. Vad hände? Moses, Guds mäktige profet, gav dem den absoluta Sanningen, den stadfästa Sanningen. Han hade mött Gud. Gud bevisade, att han hade mött Honom. Å, så de där människorna fordom, de där prästerna, och de hade sina religioner, sina ritualer, sina riter och allting, men Moses stod som en stadfästelse av tolkningen av Ordet. Glöm inte det! Moses var Guds tolkning av Sitt löfte. Han sa, att Han skulle göra det. Han var Guds tolkning.

⁵⁵ Vad hände? Församlingen hade just kommit igång ut ur Egypten, varit på fötter några dagar och vad skedde? Satan kom dit med sin avvikelse i den andre Kains person, vilken var

Bileam, och han sådde avvikelse bland dem. Vi vet, att det där är riktigt. Den där Bileam, Bileams lära, att ”vi är alla samma sak, vi tjänar samma Gud som Ni gör”, fundamentalt sett hade han rätt, för han offrade en offergåva, som Gud påbjöd, sju vädurar, sju ungtjurar på sju altaren och bad till samma Gud precis lika fullkomligt som Moses gjorde nere i öknen, precis exakt detsamma. Men de var inte detsamma! Som ett tecken för oss på vad, som skulle ske. Där uppenbarades Kain igen i Bileams person. Och där uppenbarades Gud i Mose person, då Han tolkade Sina Ord genom en mänsklig varelse och tillkännagav Sig själv, Sitt löfte, genom en mänsklig varelse. Och avvikelsen upphävde sig.

⁵⁶ Så gjorde den på Judas' tid, där han kom med sin avvikelse.

⁵⁷ Och kom ihåg, den här synden, som de där människorna trodde på, att: ”Vi är samma sak allesammans, vi dyrkar samma Gud, vi borde tillhöra samma församling allesammans, vi borde vara samma folk.”, den synden fick Israel aldrig förlåtelse för! Jesus sa själv: ”De är döda allesammans!”

⁵⁸ De förgicks, alla utom tre av dem. Det var de, som höll fast och trodde på löftet. Då veklingen sa: ”Vi kan inte inta landet och det är för mycket för oss.” osv., stillade Kaleb och Josua folket och sa: ”Vi är mer än i stånd att inta det, för Gud lovade oss det! Jag bryr mig inte om, vad det är för motstånd!”

⁵⁹ Och vi kan fortfarande predika gudomlig helbrägdagörelse och Den Helige Andes dop och fortfarande få Guds kraft att skilja oss från det, som hör världen till. Gud sa så! Den apostoliska tidsåldern har aldrig slutat och den kommer inte att sluta, den fortsätter.

⁶⁰ Så vi finner samma gamla avvikelsens såningsman. Och kom ihåg, den synden blev aldrig förlåten. Broder, om den nu aldrig blev förlåten då, hur är det nu, då alla tidsåldrarnas äkta såd kommer tillsammans?

⁶¹ Lägg märke till, att den här skickliga saken, som Bileam gjorde, den fortsatte vidare och slutade till sist med att Judas Iskariot och Jesus kom. Vad var det? Judas och Jesus var precis exakt en motbild till Kain och Abel. För liksom Judas var religiös, så var Kain religiös. Kain byggde ett altare, han gjorde ett offer, han dyrkade Gud, han var precis lika uppriktig med det, som den andre var. Men, ser Ni, han hade inte uppenbarelsen om vad Ordet var. Han trodde det var så, att Adam och Eva hade ätit några äpplen eller någon frukt. Och Kain... Abel visste, genom uppenbarelse, att det var fel, det var blodet, som hade fört dem ut, och han offrade ett lamm. Och Gud vittnade, att hans offer var rätt. Då blev han avundsjuk och försökte dräpa sin bror. Och liksom han dräpte sin bror på samma altare, som hans offer dog på, lammet dog

på altaret, likaså förrådde Judas Iskariot Jesus Kristus på Guds altare och dräpte Honom precis liksom Kain dräpte Abel. För Kain var avvikelensens säd.

⁶² Och det var Bileam också, den anställde profeten, en man som borde ha vetat bättre. Och Gud varnade honom genom tecken och under och till och med en mula, som talade okända tungomål, och ändå fortsatte han precis på samma sätt. Han var född att vara en — en avvikelensens säningsman.

⁶³ Och om Jesus förutsa, att den här tidsåldern skulle sluta i den värsta avvikelse, som någonsin har funnits, Laodiceas tidsålder, den ljumma, som uteslöt Honom ur församlingen, hur kan det vara någonting annat än den där avvikelens! Visst är det så. Den slutar i den tidsåldern.

Och det var Kain och Abel igen på Golgata.

⁶⁴ Lagg nu märke till, som alltid, att så fort Jesus gick bort, for till Himmelen, sändes Den Helige Ande tillbaka. Det var Säden, Liv-givaren åt Ordet, som vi sa igår kväll. Det är den Ende, som gör Ordet levande. *Göra levande* betyder "levandegöra". Den äkta Helige Ande levandegör bara det Ord Den är. Den gör inte en trosbekännelse levande, det kan Den inte, för Den har ingenting med trosbekännelsen att göra. Den är Guds Ords Liv, för Den är Gud. Förstår Ni? Och Den gör den Kroppen levande.

⁶⁵ Lagg nu märke till det, liksom de gjorde. Och så säger Bibeln, och — och Johannes talade till sina barn och sa: "Små barn, Ni har hört om den antikrist, som skulle komma till världen.", sa han, "som redan är i världen, och den verkar i olydnadens barn." Det där var nu omkring trettio år sedan Den Helige Ande hade kommit. Vi finner, att då Den Helige Ande kom, den äkta säden, den äkta Liv-givaren åt Säden, då kommer här den där avvikelens in igen. Och lägg märke till, att den fortsatte. Den hade. . .

⁶⁶ Det äkta Ordet hade blivit stadfäst, forntidens profeter hade stadfäst, att Guds Ord var Sanningen, då de gick till historien. Om någon någon gång har läst Nicaeakonsiliet, Före Nicaeakonciliet rättare sagt, de där femton dagarna av blodig politik, då den där skaran romare där nere ville ta in och göra ett samfund av den där församlingen. Profeter kom in, som var höljda i fårskinns och åt örter, och stod för det där Ordet! Men vad gjorde den? Det måste vara liksom Kain, det måste vara liksom Abel, den ene måste dö. Visst gjorde den det. Och Ordet miste Sitt inflytande bland människorna och de röstade allesammans ut det sanna Ordet och tog in den tidiga katolska kyrkans avvikelens dogmer. De la till en påve, de la till en biskop, de la till *det här, det där, det andra*. De tog bort den äkta sanna betydelsen av Petrus och av — av — av Maria och — och hela resten av det och skapade avgudar

och gjorde ingenting annat än bara en hednisk ceremoni av så kallad kristen religion. Vad var det? Avvikelsens såd! Och organiserade, organiserade, för första gången på jorden, en församling. Vad var det? Den där avvikelsens såd, som började så, någonting som la till, tog bort.

⁶⁷ Vem har någonsin hört, i Bibeln, att inte äta kött på fredag? Vem har någonsin hört, i Bibeln, någonting om bestänkning i stället för dop, nedsänkning? Vem har någonsin hört om de där sakerna, ett "Ave Maria" eller någonting? Vem har någonsin hört om en del av de här protestanternas ruttna vansinnigheter också? Grytan ska inte kalla kitteln smutsig. Riktigt! Se bara, skyldig till det minsta är skyldig till alltsammans! Vem har någonsin hört om att Gud någonsin handlat i en organisation? Visa mig en enda gång, då en enda någonsin organiserade sig och någonsin blev vid liv! De dog omedelbart och uppstod aldrig igen! Det är på tiden, att någonting sker, det är tid för Gud att röra på Sig. Det gjorde slut på inflytandet bland människorna.

⁶⁸ Samma sak har gjorts idag. De gör slut på inflytandet, säger: "Å, den där skaran frimicklar, det är ingenting med dem." Och, å, det är avvikelse! Möt Ordet ansikte mot ansikte och se efter, vad Det är, se efter, om Gud tolkar Sitt eget Ord! Gud kan låta barn uppstå åt Abraham av de här stenarna. Amen.

⁶⁹ Ordet hade blivit grundligt stadfäst av de där tidiga kristna, hur Gud förlöste dem från allting, och sjukdomar, och de hade profeter och de talade i tungor, uttydde och bar fram budskap, som bevisades vara exakt sanningen varenda gång. Men trots allt detta stadfästa Ord, röstade människorna ut Det och röstade för ett samfund. Det är modern till alla organisationer.

⁷⁰ Båda är fullmogna nu. De började gå i frö igen. Det dog ut men det blommade åter på Luthers tid, som vi vet från det tidigare budskapet här vid frukosten i förmiddags. Det slog ut i blom på Luthers tid. Vad gjorde de nu? Omedelbart efter att den store mannen dött, skapade de en organisation.

⁷¹ Det blommade ut. Och åter, på John Wesleys tid, då de där anglikanerna med alla sina eviga säkerheter och allting hade bundit upp det, så att det nästan blev universalism, och vad hände? Gud lät en man vid namn John Wesley uppstå och dräpte alltsammans. Och så fort han dog, han och Asbury och dom, vad hände? De organiserade sig och nu har man alla slags metodister. Sedan kom en eller annan med, Alexander Campbell, John Smith och vad mer.

⁷² Till sist bröt Pingsten ut och kom ut ur det alltsammans. Vad skedde då? De löpte bra, vad hindrade Er? Ni gick raka vägen tillbaka till samma gyttja Ni kom ut ur, raka vägen tillbaka till samma soppa, gick tillbaka till avvikelsen och för

att skapa organisationer, måste Ni kompromissa med Ordet. Och varenda gång Gud sände någonting nytt, kunde Ni inte ta emot det. Det är riktigt! Avvikelse igen! Och, lägg märke till det, som jag sa här om dagen, det där första lilla skalet, som kom fram ur den här roten, utvecklas till bladen och vidare till vippan, sedan tillbaka till stjälken igen och kommer ut. Det där lilla veteskalet ser nästan ut som fröet självt och vi trodde, att det var det, men då man öppnar det, finns det inget frö alls där. Det är bara ett stöd för fröet att växa i och det dör också och livet går raka vägen ut ur det och går in i fröet. Lägg märke till det, så de kallar församlingarna, som sådde . . .

⁷³ Vi finner idag, att våra så kallade församlingar, till och med våra pingstvännen, vi gick ut, vi kunde inte vara nöjda, vi måste skapa egna grupper. Allting kom upp, vi måste ha *det här*, vi måste ha *detta*, vi måste ha en grupp till. Och den här mannen reste sig upp, sa: "Han kommer på en vit sky." En annan sa: "Näädå, Han kommer på en vit häst." "All right, vi skapar två grupper." Förstår Ni, vad är det? Att så avvikelse! Då Han kommer, vad det än är, kommer Han att tolka Sitt eget Ord, då Han kommer. Låt oss vänta till dess! Fånga . . . På tal om det, man får inte ens tag i dagens Budskap. Man pekar alltid på vad Gud kommer att göra, eller vad Han har gjort, och struntar i vad Han håller på att göra. Det är på det sättet, vi får in avvikelser i det.

⁷⁴ Nu lägger vi märke till, att våra församlingar idag, alla — alla våra församlingar har sått för vindarna och skördar virvelvind. Vi har inte bönemöten, vi har inte de möten vi brukade ha. Vad är det för fel? Vi har öppnat bommarna för allting. Titta, till och med i våra pingstförsamlingar sitter det fullt med kortklippta kvinnor. Det brukade inte vara tillåtet. Målade ansikten, bär nagelpolityr på fingrarna, alla sorters saker, får en man här ute med . . . som Rickies osv., gifta tre eller fyra gånger och diakoner. Å, vilken avvikelse! Det är orenhet! Hur gör de det? Gud skulle inte ha det i Sin Församling, de måste gå till en organisation för att komma in i det. Någon är rädd för att säga någonting om det, för de skulle bli utsparkade ur organisationen. Gud, ge oss män, som inte är förbundna med någonting annat än Gud och Hans Ord, som säger Sanningen om det! Det är exakt vad vi behöver. Vad har vi gjort? Sått avvikelse. Vi har sått för vindarna och nu skördar vi virvelvind.

⁷⁵ Lägg märke till, att de nu samlas ihop för att brännas. Märkte Ni, att Jesus sa: "Samla ihop dem först, bunta ihop dem och lägg sedan alla buntarna i en enda hög, så ska jag bränna upp dem." Där finns en liten bunt vid namn metodist, baptist, presbyterian, lutheran, de samlar ihop sig allesammans i Kyrkornas Världsråd. Vad är det? "Samla ihop dem först!" Halleluja! Märkte Ni det, Han samlar ihop ogräset först, tar bort dem från vetet, avskiljer dem, "Samla ihop dem och bränn upp dem." De ska alla brännas upp genom Guds domar,

för att de har sått avvikelse bland människorna, saker som de . . . Har ett sken av gudsfruktan och förnekar dess Kraft, förnekar Ordet bara för att uppehålla några religiösa riter, som tillhör någon dogm, som någon har sprutat in, försökt sätta in det i Guds Ord. Det fungerar inte. Det är en avvikelse.

⁷⁶ Jag skriker idag, liksom det vore den store profeten fordom, Amos, då han kom ner till den där staden, han sa: "Jag är ingen profet, inte heller son till en profet. Men om lejonet ryter, vem kan annat än frukta!" Han sa: "Då Gud talar, vem kan annat än profetera!" Han förutsa dom över den generationen, han sa: "Just den Gud, som Ni påstår Er tjäna, kommer att förgöra Er."

⁷⁷ Lägg det här, det är på band och kom ihåg det! Just den Gud, som . . . De här människorna nu, som samlar in hela denna Kyrkornas Världsråds stora väldiga skörd, och man kommer att bli tvungen att gå in i den. Man kan inte stå utanför den. Antingen kommer man att ta sig ut ur den individuellt, eller så går man in i den. Det kommer inte att finnas någon medelväg. Det kommer att bli vilddjurets märke. Ingen kunde köpa eller sälja utom den, som har märket, eller har avvikelsen. Håll Er nu borta ifrån den! Kom ut ur den! Fly den! Håll Er borta ifrån den! Den Gud, som de påstår sig tjäna, kommer att förgöra dem. Den store kärlekens Gud, som inte kommer att . . .

De sa: "Nåja, Jesus bad, att vi alla skulle vara ett."

⁷⁸ Sedan sa Han också: "Hur skulle Ni kunna vandra tillsammans, två vandra tillsammans, om de inte har kommit överens?" Han sa "ett", liksom Han och Fadern är Ett. Och Fadern var Ordet och Han var Ordet, som hade uppenbarats. Han var "Ett" med Fadern, för Han var uppenbarelsen av Guds utlovade Ord. Och så är det idag eller vilken annan dag som helst. Ja, sir. Gud är En. Han vill, att vi ska vara ett.

⁷⁹ Hur kan *det här* vara ett, då *den här* förnekar jungfrufödelsen och *den här* inte gör det, förnekar gudomlig helbrägdagörelse och *det här, det där*, allesamman i en enda röra så där? En del av dem tror inte ens på Gud, att Han var Guds Son, tror att Han var Josefs son, som *kallades* Guds Son. Visst. Lutheranernas tvillingbroder, zwinglianerna, tror det, att Han absolut bara var en god människa. Christian Science sa, att Han var en profet, bara en vanlig man, Han var inte gudomlig. Å, om Han inte var gudomlig, var Han den störste bedragare världen någonsin har haft. Han var Gud, annars var Han ingenting. Han var gudomlig! Han var Guddomen själv, som blev kött ibland oss i Guds Sons person. Visst, det var vad Han var.

⁸⁰ Nu ser vi, att avvikelsen har kommit in. Vi vet, att den är här, ingen kan förneka det. Oj, oj! Lägg bara märke till det! Han kommer att förgöra den där gruppen, som påstår sig tjäna Gud. Ge akt på det!

⁸¹ Gud planterade Sin Säd. Jag håller på att avsluta, för det är tid att börja med bönekön. Gud planterade Sin Säd och Hans Säd är Kristus. Jag kommer att predika om det om några kvällar, var Gud beslöt att sätta Sitt Namn, om Herren vill, kanske vid en av frukostarna, då jag har litet mera tid. Se, Han är den enda Flyktvägen. Han är den ende sanne potentaten. Han är den ende sanne Guden, ingen annan utom Han. "Jag är Gud och ensam Gud.", sa Han. Jesus sa: "Detta är budet: Hör, o Israel, jag är Herren, Er Gud, bara en enda Gud. Jag är Han. Varför ser Ni efter en annan? En annan ska komma. . . Jag kommer i min Faders Namn och Ni tar inte emot mig. Men en annan ska komma i sitt eget namn och honom kommer Ni att ta emot." Och de gjorde det i Nicaea.

"Är Du en kristen?"

"Jag är baptist."

"Är Du en kristen?"

"Jag är pingstvän."

"Är Du en kristen?"

"Jag är metodist.", ett annat namn.

⁸² Men då det kommer till det där Namnet "Jesus Kristus", går de så långt bort från Det som de kan, de vill inte ha någonting att göra med Det, för Han är Ordet och Ordet förklarar Sig självt. Lagg märke till det enda sättet att undkomma! Han är Sarons Ros, Bibeln sa, att Han var det. Varendra Guds titel (i Bibeln) tillhör Jesus Kristus. Han var Alfa, Omega, Begynnelsen och Änden, Han som Var, som Är och ska komma, Davids Rot och Telning, både Rot och Avkomma till David, Morgonstjärnan, Sarons Ros, Liljan i Dalen, Alfa, Omega, Fader, Son, Helig Ande, alltsammans i Jesus Kristus! Han var den fulla uppenbarelsen av Jehova Gud, som blev kött för att bo ibland oss. Exakt vad Han var.

⁸³ Han var Sarons Ros. Vad gjorde de med Sarons Ros? De pressade ut Den, mosade Den, för att få ut vällukten ur Den. En vacker ros måste pressas ur för att man ska få vällukten ur rosen. Det där var ett vackert Liv, aldrig hade ett liv levats som Det, men Det måste pressas ur på Golgata.

⁸⁴ Ser Ni, de tog Sarons Ros' smörjelse och satte den på Aron, han måste smörjas med den för att gå in inför Herren i det heliga, innanför den heliga förlåten. Han måste smörjas med Sarons Ros, för att gå in och bestänka nådastolen varje år. Och den där smörjelsen måste vara på honom, en välbehaglig lukt för Herren, och bära lammets blod framför sig, sedan han också hade blivit bestänkt med lammet. Granatäpplen och bjällror runt hans kläder, han måste gå i en viss takt och spela "helig, helig, helig för Herren".

⁸⁵ Lagg märke till att Han är denna Sarons Ros, den där välbehagliga Lukten, Smörjelsen över Sitt folk! Man kan inte

komma inför Honom med någon trosbekännelse, vad som helst annat än smord med denna Sarons Ros, Ordet. Han är också Liljan i Dalen.

⁸⁶ Hur får man nu opium? Man får opium, då man tar en lilja och pressar ur den, får man opium. Doktorerna använder det i sina laboratorier. Ta en man, som är nervös och missräknad, eller en kvinna, som känner sig som om hon håller på att bli tokig, hon går av och an på golvet och skriker, hon är hysterisk, en doktor tar litet av sitt lilje-opium och sprutar in det i hennes, eller hans, arm eller åder någonstans och de lugnar ner sig. Det är över för en stund, alltsammans. Men så fort det där opiet slutar att verka, här kommer de igen, sämre än de någonsin var.

⁸⁷ Men jag ska säga Er, vänner, det där är bara en bild på det äkta Opiet från Liljan i Dalen, som jag känner till. Han är Liljan i Dalen. Han blev urpressad på Golgata. Han blev sargad för våra överträdelser, genom Hans sår blev vi helade. I detta, den där urpressningen ur blommorna, var Han en Blomma. Han var den härligaste Blomma, som någonsin har växt, det var denna Lilja i Dalen och denna härliga Sarons Ros. Nu hänger Han ikväll, utsträckt mellan Himlar och jord, tror jag, Han var det den gången, rättare sagt, för att – för att ta bort världens synd och för att föra helbrägdagörelsen tillbaka till världen. Och Bibeln säger, att Han är densamme igår, idag och i evighet.

⁸⁸ Min vän, då Gud sa till Moses i öknen, vilken var en – en förebild till Honom, att sätta upp en mässingsorm. Och mässing representerar dömd synd, ormen representerar, *mässingsormen* representerar "synd som redan har dömts". Liksom *mässing* är "gudomlig dom", som mässingsaltaret, där offret lades. Och även Elia tittade upp och han sa, att skyn var som mässing, gudomlig dom över en otroende nation, som hade avfallit från Gud. Mässing representerar dom, gudomlig dom. Och ormen representerade synd, som redan hade dömts, och Jesus var den ormen, som gjordes till synd för oss och tog på Sig Guds domar. Han var sargad för våra överträdelser, slagen för våra missgärningar, vår frids tuktan på Honom, och genom Hans sår är vi helade.

⁸⁹ Å, Gud har sitt skåp fullt med Opium ikväll åt Dig. Kristne vän, Du är sjuk och lidande. Å, Du är uttröttad, det är bara för mycket för Dig. Du kan inte stå ut med det mycket längre, Du kommer att – Du kommer att bli vild i den här moderna tiden, som vi lever i.

⁹⁰ Hörde Ni bara på *Life Line* ikväll, det där de sa, att – att Ryssland säger i '55, att de kommer att "ta absolut full kontroll över hela världen"? Innan det kan ske, måste Bortryckelsen komma. Så hur nära är det, min vän? Den är just här, nära förestående nu.

⁹¹ Vill Du inte söka Honom ikväll av hela Ditt hjärta? Han är Liljan i Dalen och Han är densamme igår, idag och i evighet. Han är här ikväll för att sätta upp Sig bland Sitt folk, precis liksom Moses satte upp det — det dömda synd-tecknet. Och inte bara synd, sjukdom också. Kom ihåg, Jesus sa: ”Liksom Moses satte upp mässingsormen, så måste Människosonen bli uppsatt.” Vad satte Moses upp den för? För synd, otro och för sjukdom. Jesus blev också uppsatt för synd, sjukdom och otro. Han var samma sak.

⁹² Nu, ikväll, i den tid då vi har den här stora avvikelser, lovade Jesus Kristus i Lukas, att vid tiden för... före Herrens Tillkommelse, skulle det vara som det var på Sodoms tid och då Människosonen skulle uppenbara Sig, liksom Människosonen uppenbarade Sig för Abraham där nere, som Elohim, Gud gjord till kött ibland människorna, och uppehöll Sig där hos Abraham och visade honom, talade om för honom, vad Sara tänkte på (där hon satt bakom Honom) i tältet, vilken Han aldrig hade sett. Talade om för henne vad hon... Och nämnde henne vid namn: ”Sara”. ”Abraham”, inte hans — inte hans namn Abram, som han hade från början, utan Abraham. Inte Sarai, S-a-r-a-i, utan S-a-r-a: ”Var är Din hustru, Sara?”

Han sa: ”Hon är i tältet, bakom Dig.”

⁹³ Han sa: ”Jag kommer att besöka Dig i enlighet med livets tid.” Och hon skrattade. Han sa: ”Varför skrattade hon?”

⁹⁴ Nu sa Jesus, att: ”Strax innan den här stora avvikelser samlas ihop och bränns upp, ska Människosonen uppenbara Sig på samma sätt, som Han gjorde då.” Och det är... Vad är det? Det är en försäkran, på nytt, inför Er, att Jesus Kristus är densamme igår, idag och i evighet. Tror Ni det? Låt oss då böja våra huvuden i bön!

⁹⁵ Käre Gud, vi älskar Dig. Ditt Ord är så — så fullt av Mat för oss, Herre. Vi bara älskar Det! Vi lever av Det, Herre. Det verkar som vår förmåga aldrig är tillräcklig. Vi bara älskar att sitta vid Ditt bord, omkring Ditt Ord, och njuta av välsignelserna, Herre, då vi kommer tillsammans så här, bröder och systrar, som har blivit blod-köpta av Guds Son, vilka är Ditt Blods förvärv. Och vi kommer hit ikväll, Herre, vi har vigd de här kvällarna till att be för de sjuka. Och enligt Skrifterna sa Du, att ”genom såren blev vi helade”. Det är inte nödvändigt att be då (bara bekänna våra synder), för genom Dina sår har vi blivit helade (perfektum). Å, vilken frälsningens dag! Vilken — vilket löfte av Emmanuel! Att det är absolut sant.

⁹⁶ Du sa: ”En liten tid och världen kommer inte att se mig längre, men ändå ska Ni se mig, för jag” (det personliga pronomenet ”jag”) ”jag ska vara med Er, till och med i Er, till världens ände.” Och vid tidens slut, denna stora fullbordan, strax

innan den inträffar, sa Du, att det skulle bli precis som innan elden föll i Sodom och brände upp den hedniska världen, att det skulle komma en uppenbarelse av Människosonen igen precis som det var i Sodom. Fader, må människorna inte missa det!

⁹⁷ Och jag ber, Gud, som något litet primitivt, (om jag sa fel, så förlåt mig), för att lägga in en växel. Jag älskar dem, Herre. Jag — jag ber, att de inte ska missa det. Låt det här bli en av de underbara kvällarna, Herre! Må varenda sjuk, plågad, blind, vad det än är här inne, Herre, bli helad ikväll! Må varenda syndare bli frälst! Rakt in i deras hjärtan nu, om de är otroende, och må de ta emot Kristus i detta ögonblick! Bevilja oss det, Fader! Det är i Dina händer, alltsammans. Vi överlämnar oss åt Dig, för att få se Dig komma ibland oss.

⁹⁸ Och Du sa i Johannes 14:12: ”Den som tror på mig, han ska också göra de verk, som jag gör.” Hur vet vi inte, att Du gav Dig tillkänna för människorna, för Du var den profeten, som Moses sa skulle uppstå. De hade inte haft profeter på hundratals år, avvikelser fanns överallt, men ändå måste Guds Ord gå i uppfyllelse, så Ordet blev kött och det blev avvikelsen också. Och, Fader, vi ser det åter idag, att avvikelsen blir en enda stor knippa, och vi ser Ordet bli på samma sätt. Välsigna oss ikväll, Fader! Vi överlämnar oss åt Dig, med Ditt Ord. Vad Du än behöver göra med oss, gör det med oss, Herre! I Jesu Namn. Amen.

⁹⁹ [En syster talar ett annat tungomål. Tomt ställe på bandet — Utg.] Vi vet inte, vad Han sa. Han kanske vill säga oss någonting, så var bara riktigt vördnadsfulla bara ett ögonblick! [Tomt ställe på bandet. En broder ger en uttydning. — Utg.]

¹⁰⁰ Amen. Läste Ni någon gång [Tomt ställe på bandet — Utg.] Skriftstället, där fienden kom och de blev allesammans samlade och de... Fienden var en sådan mäktig härskara. Och Guds Ande föll över en man och talade om för honom och han profeterade och sa, vart man skulle gå och ligga i bakhåll och de tillintetgjorde sin fiende. Där kommer den igen. Där är platsen, där Du ska tillintetgöra Din fiende, ser Du, ta Guds hand! Guds hand är Kristus, naturligtvis, Ordet, så ta Det i Era hjärtan ikväll, medan vi ropar upp bönekön!

¹⁰¹ Jag tror Billy gav ut bönekort igen idag. B, B, låt oss ta B åttiofem! Igår kväll, vi hade femton igår kväll. Vanligen försöker vi få med omkring femton per kväll. Och så behåll Era kort, vi kommer att få med dem nu. Låt oss försöka med ungefär femton! Åttiofem. B, som i Branham, Ni vet. B, åttiofem till etthundra. Och vi... Låt oss se, vem har B åttiofem, räck upp Din hand! Är Du säker... Å, där bak, all right, åttiofem kom fram!

¹⁰² Nu, min son . . . Så det kan ju vara främlingar här, som inte vet, hur det här går till. Min son kommer ner hit, eller någon, om han inte kan komma, broder Borders, någon annan. Någon man kommer att komma ner och ta de här korten, hundra av dem, och stå framför människorna och blanda ihop dem allesammans. Så därför, han ger Dig ett kort, han kan inte säga, om Du kommer att vara här uppe på plattformen, det vet han inte. Och jag vet inte heller. Jag kommer på kvällen, drar bara ut tio eller femton, ungefär, av korten. Det där har ingenting att göra med Din helbrägdagörelse. Du kan sitta just där. Titta, igår kväll! Hur många var här igår kväll, låt oss se Din hand! Hur blev inte människorna helade genom hela mötet!

¹⁰³ Det där var nu åttiofem, åttiosex, åttiosju, åttioåtta, åttionio, nittio. Låt oss få dem att komma just nu! B, åttiofem, åttiosex, åttiosju, åttioåtta, åttionio, nittio. Det där skulle ha varit en . . . Visst, vi behöver . . . Och om någon är . . . Här är en till, ja, det stämmer ju. Nittio, nittio till ethundra, nu. Nittio, nittioett, nittiotvå, nittiotre, nittiofyra, nittiofem, nittiosex, nittiosju, nittioåtta, -nio.

¹⁰⁴ Om Du inte kan röra Dig, om Du är . . . Jag ser, att vi har ett par, tre rullstolar här nu, fyra sådana tror jag, att jag kan se. Om Du har ett bönekort, som — vars nummer har ropats upp, och inte kan röra Dig, räck bara upp Din hand, så rullar vi upp den hit.

¹⁰⁵ Och om Du inte har något bönekort, sitt bara där och bed: "Herre Jesus, låt — låt — låt det bli mig ikväll!" Hur många här inne är utan bönekort, räck upp Din hand! Oj, oj! All right, låt oss nu bara säga så här, jag hoppas det inte låter vanhelgande. Men det var en gång en liten kvinna, som inte hade något bönekort, säger vi. Hon trängde sig fram genom mängden, hon sa (lyssna nu noga): "Om jag kan röra vid den där Mannens kläder, kommer jag att bli helad." Hur många känner till berättelsen? All right. Och vad gjorde hon? Hon rörde vid Honom och gick bort och satte sig ner. Och Jesus vände Sig om, Han visste, var hon var någonstans. Är det riktigt? Han visste, vad det var för fel på henne. Är det riktigt? Han visste, vad det var för fel på henne, så Han talade om för henne, vad det var för fel på henne. Och hon kände i sin kropp, att blodflödet hade stannat. Är det riktigt? Varför då? Hon hade rört vid Honom.

¹⁰⁶ Hur många kristna här ikväll vet nu, enligt Hebreerbrevet, Boken Hebreerbrevet, att Jesus just nu är Överstepräst, den Överstepräst, som kan röras av känslan av vår skräplighet? Är Han? All right, om Han är samma Överstepräst, har samma ämbete, Överstepräst, hur skulle Han handla då? Han skulle handla på precis samma sätt, som Han gjorde då. Tror Du det? Han skulle handla på precis samma sätt, som Han gjorde då, om Du kan tro det. All right. Hur många tror det? Räck upp Din hand, säg: "Jag tror faktiskt det."!

107 All right, innan de bildar bönekön, så låt oss ha en bönekö där ute! Jag vet, att Han är här. Jag – jag – jag känner Hans Närvaro och jag – jag vet, att Han är här. Kom! Är bönekön klar? Jag tänkte kontakta dem där ute. Be bara, Ni – be bara, titta bara hitåt och be, bara tro!

108 En liten dam sitter här och ser rätt på mig, sitter bredvid en dam, som har glasögon på sig. Kan Ni inte se Det Där, som hänger över den där kvinnan? Titta här! Förstår Ni? Hon lider av hjärtfel. Tror Du, att Gud kommer att hela Dig? Om Du gör det, räck upp Din hand! Det var vad Ditt problem var. Det är riktigt. Om nu det var Ditt problem, så räck upp Din hand så människorna kan se, räck upp Din hand så där! Nu har Du det inte längre nu. Din tro gjorde Dig bra.

109 Han är densamme igår, idag och i evighet. Å, det finns en avvikelse, men Jesus Kristus är densamme igår, idag och i evighet. Är den här . . . Fortsätt nu bara att be, ser Ni, Ni behöver inte vara här uppe, så att Ni vet det.

110 Det här är nu en dam. Så långt jag vet, har jag aldrig i mitt liv sett henne, hon är bara en kvinna, som står här och har ett bönekort och visste inte, om Du skulle bli uppropad eller inte. Någon bara gav Dig ett bönekort och Du – Ditt nummer ropades upp, så Du bara kom fram hit. Är det riktigt? Och jag har ingen möjlighet att veta, vad Du är, vem Du är, var Du kom ifrån, vad Du vill ha, någonting om det. Jag är bara en människa, Du är kvinnan. Det är riktigt. Samma bild kom en gång i Bibeln, Johannes Evangelium, 4:e kapitlet.

111 Nu säger Ni: ”Vad gjorde Du, broder Branham, just då, för en stund sedan?” La bara in den där lilla växeln, ser Ni. Jag vet inte, ser Ni. Han måste göra det. Jag vet inte. Hur gjorde den där kvinnan där ute? Jag har aldrig i mitt liv sett den kvinnan. Hon är en fullständig främling för mig. Jag tror det var en kvinna. Vem är personen, som blev helad just nu där ute bland åhörarna? Vill Du . . . Ja. Vi är främlingar för varandra. Om det är riktigt, så vinka med Din hand *så här!* Förstår Ni? Jag hade aldrig sett kvinnan. Men hon satt här och trodde. Hon rörde nu vid någonting, eller hur? Det skulle inte göra någon nytta att röra vid mig.

112 Men kan Ni nu inte se, att Bibeln är det exakta Gudsordet? Han är densamme igår, idag och i evighet. Vi blir tabernakel åt denne Helige Ande, som är Kristus. Förstår Ni? Det där är den verkliga Säden. Så om denne verkliga Helige Ande kommer in i Ordets verkliga Säd, inte . . . Den tar inte bara en del av Det (för djävulen använder detta), man måste ta alltsammans, ser Ni, vänta Ord av Det, för Han är inte Gud till hälften, Han är helt och hållet Gud. Förstår Ni? Och det är det, som sker.

113 Här är nu en kvinna, jag har aldrig träffat henne. Jesus fann en kvinna som den här en gång, kanske inte i samma

tillstånd, jag vet inte. Och Han satt vid en brunn. Han — Han måste gå ner till Samarien. Och vi finner, att Samarien var nedanför höjden. Och — och Han var på väg till Jeriko, rättare sagt, och Han tog omvägen förbi Samarien och kom till staden Sykar. Och Han satte Sig ner vid brunnen och skickade bort Sina lärjungar efter mat.

114 Hur många människoraser finns det i världen? Tre. Hams, Sems och Jafets folk. Vi kommer alla från Noa. Och resten av världen förgicks vid den tiden. Bara tre människoraser, judarna, hedningarna och samariterna (vilka var hälften judar och hedningar). Och det är alla raser, som finns i världen, ser Ni, bara tre.

115 Allting i Gud är fullkomnat i tre. Precis liksom de här tre jag talade om ikväll: tre stadier av avvikelse, tre stadier då Ordet blev kött, osv. Förstår Ni?

116 Och Han — Han som nu talade till judarna, sa till Filippus, då han kom fram med Natanael, var han var och sa: "Jag såg honom, då han var under trädet." Han talade om... Andreas hade fört fram Petrus, Han sa: "Ditt namn är Simon och Du ska kallas 'Petrus' från och med nu." Han sa: "Du är Jonas' son." Förstår Ni? Nu var de där judar allesammans.

117 Men här går Han till en hedning... Inte en hedning, utan en samarit.

118 Nu är det hedningarnas tid. Han gjorde aldrig det där en enda gång för hedningarna. Rannsaka Skrifterna! Aldrig. Men Han lovade, i Lukas 22, att Han skulle göra det strax före Tillkommelsen.

119 Men Han satt där nere och här kom en halvt om halvt jude och hedning ut, en kvinna. Och Han sa till henne: "Kvinna, ge mig att dricka!"

120 Hon sa: "Å, Du borde inte be om det, så mycket. Vi är... Det är segregation här. Du är jude och — och jag är samarit."

121 Han sa: "Men om Du visste Vem Du talade med, skulle Du be mig om någonting att dricka." Vad gjorde Han? Kontaktade hennes ande. Och så fort Han fann, vad det var för fel med henne, nåväl, då sa Han till henne att gå och hämta sin man. Hon sa, att hon inte hade någon. Han sa: "Det är riktigt, Du har haft fem."

122 Titta nu, då fariséerna såg Honom göra det där! Just det, den där avvikelserna mitt ibland Ordet, vad sa de? De sa: "Den här Mannen är Beelsebub, en spåman." Förstår Ni?

123 Och Jesus sa: "Vem som än sa så om Den Helige Ande, då Den kom för att göra detsamma, skulle aldrig bli förlåten."

Där är Er avvikelse. Förstår Ni? Men Han sa, att Han skulle förlåta dem då, för Den Helige Ande hade inte kommit. Offret, Lammet, hade inte dött.

¹²⁴ Men då tänkte inte kvinnan så. Kvinnan sa: ”Herre, jag förstår, att Du är en profet.” De hade inte haft någon profet på hundratals år. Hon sa: ”Jag förstår, att Du är en profet. Nu vet vi, att då Messias, som kallas Kristus, då Han kommer, är det det där Han kommer att göra.”

¹²⁵ Nåväl, om det var det där Han gjorde, då är Han densamme igår, idag. Det var så Han gav Sig tillkänna då, är det inte samma sak idag? Det måste det vara! Här är nu en kvinna och en man, som möts igen. Hon är inte den kvinnan, jag är inte den Mannen. Men ändå är samme Helige Ande här och utlovade, att de gärningar, som Han gjorde, skulle vi göra samma sak på den tiden, då Människosonen skulle uppenbaras.

¹²⁶ Nu, då jag inte känner Dig (och Du vet, att det är sant), är vi fullständiga främlingar och Du står här. Det finns något. . . Kan vara något fel på Dig, kanske det inte är det, jag vet inte. Men om Herren Jesus vill uppenbara för mig, genom Sin Helige Ande, vad Ditt bekymmer är, vill Du då tro, att det är Guds Son och inte en mänsklig varelse? Det här är bara ett skroy, *det här* tabernaklet, som – som Gud använder, vem som helst, som Han har utvalt. Han – han gör det genom suverän nåd och utväljelse. Så, men Du tror. Du vill? [Kvinnan säger: ”Amen.” – Utg.]

¹²⁷ Hur många av åhörarna vill tro det? Här står vi båda just här till svars inför Ljusets, att vi aldrig i det här livet har träffats, har ingen aning om vem den där kvinnan är, vad hon är, varifrån hon kom, vad hon önskar. Jag har aldrig i mitt liv träffat henne, inte mer än jag någonsin i mitt liv har träffat den där kvinnan *där* nere. Men, ser Ni, det är det här jag försöker få Er att göra: få bort den där avvikelser ifrån Er nu och tro på Ordet, då Ordet blir kött precis här ibland oss! Ordet blir levande i vårt eget kött, det visar Guds Närvaro.

¹²⁸ Må Han nu bevilja henne det! Hon önskar sig en värdig sak. Hon är barnlös, hon vill ha en baby. Hon är omkring fyrtio år gammal. Det där är förvisso inte omöjligt.

¹²⁹ De sitter precis där ute nu, kvinnor som hade varit ofruktsamma hela sitt liv och kom till plattformen så här, och Herren gav dem barn. Räck upp Era händer, en del av Er där ute, som vet! Förstår Ni? Förstår Ni? Jag hämtade en liten älsklig flicka här om dagen, i söndags, sedan jag farit härifrån, på söndag eftermiddag, Herren sa, att hennes mor var ofruktsam. Och den lilla flickan, den sötaste lilla, är hon här? Var är hon någonstans? Ja. Här är hon, just här, sitter precis här nere. Modern sitter där. Här är den lilla flickan själv. Ser Ni henne? Hon var ett uttalat Ord från Gud.

¹³⁰ Vill Du nu tro på Honom av hela Ditt hjärta? Tror Du, att den där välsignelsen, som Du har, som Du känner i Dig nu, har varit Gud, som har svarat? Om Gud skulle tala om för mig, vad Du heter, så Du skulle kunna ge namn åt babyn, skulle Du då tro? Då, fru Thompson, kan Du fara hem och få Ditt barn, om Du vill tro det av hela Ditt hjärta.

¹³¹ Tror Du av hela Ditt hjärta? Ha bara tro, tvivla inte, tro bara på Gud! Gud är Gud.

¹³² God dag, sir! Jag antar, att vi är främlingar, också. Den enda gång jag någonsin har sett Dig i mitt liv, som jag vet, är då Du var på väg dit. Och jag trodde, att Du var broder Shakarians farbror, eller vem det... Mashagian, broder Mashagian, sångaren, då Du kom förbi. Och sedan såg jag, att Du gick till bönekön. Nu, eftersom jag är en främling med Dig och, för Dig, rättare sagt, och jag en främling, på alla sätt. Om nu Herren Jesus vill tala om för mig någonting, som Du — som Du är, kanske vad Du önskar, låt oss bara säga det, tala om för Dig vad, tala om för mig, vad Du önskar. Nu har Han redan gett det till Dig. Det enda är bara tillräcklig tillit att tro det.

¹³³ Hur många förstår nu det där? Bara tillräcklig tillit för att tro, att man får det man ber om! Förstår Ni?

¹³⁴ Nåväl nu, om Du är här uppe och önskar Dig någonting och Han kan tala om för mig, vad Din önskan är, då vet Du, att jag inte vet om Din önskan, då måste det vara Någonting här, som gör det. Nu lovade Han, enligt Ordet, att göra det där. Han visste om tankarna i deras hjärtan. Är det riktigt? All right.

¹³⁵ Du har en stark önskan att bli helad. En sak, Du lider av ett nervöst tillstånd, riktigt nervös. Det är riktigt. En annan sak, Du har ett ryggbesvär och den där ryggen har varit mycket dålig en tid, Du har till och med haft en operation på den. Det är SÅ SÄGER HERREN. Det är sant. Förstår Du? Det där är riktigt. Och här är en sak till, Din djupa åstundan är, att Du vill få Andens dop. Det där är exakt rätt. Kom hit!

¹³⁶ Käre Gud, i Jesu Kristi Namn, må denne man bli fylld med den Helige Ande, innan han lämnar det här området, i Jesu Namn. Amen.

Ta nu emot Den, min broder! Ha bara tro, tvivla inte!

¹³⁷ God dag! Jag antar, så långt jag vet, att vi är främlingar för varandra. Om det är riktigt, å, så att folk ska veta, räck bara upp Din hand, så de ser, att vi är främlingar! Jag har aldrig i mitt liv träffat henne, så vitt jag vet. Och jag antar, att hon aldrig har sett mig, såvida det inte var från åhörarplats. För den Himmelske Fadern vet och här ligger Hans Ord här, att jag aldrig i mitt liv har träffat kvinnan, så vitt jag vet. Därför skulle jag inte kunna veta, varför Du är här, har ingen aning om vem Du är, vad eller någonting om Dig. Jag skulle inte kunna säga Dig en enda sak.

138 Det enda, det är bara en gåva. Om jag kan. . . Liksom Ni hörde mig förklara det där för en stund sedan. Bara flytta över, höra vad Han säger, vad jag ser, det kan jag säga. Vad Han inte säger, kan jag inte säga. Jag skulle säga det av mig själv och det skulle vara fel. Förstår Ni? Det skulle vara fel. Men om Han säger det, är det absolut rätt. Det kan aldrig, det har aldrig varit fel. Det kommer aldrig att vara fel så länge det fortfarande är Gud. Förstår Ni? För, ser Ni, Gud kan inte ha fel.

139 Men om Gud kan tala om för mig, vad Du vill ha, vad Din åstundan är, eller — eller varför Du är här, någonting Du har gjort eller någonting, någonting sådant, eller vem Du är, var Du kom ifrån eller vad Han än vill tala om för mig, skulle Du tro? Tack.

140 En sak, Du har besvär med Dina fötter. Dina fötter besväras Dig. [Kvinnan säger: "Ja." — Utg.] Det är riktigt. Räck upp Din. . . Du har en dams besvär, en kvinnosjukdom. ["Ja."] Och Du har en stark önskan i Ditt hjärta, för Du har just förlorat någon eller någonting. Det är en pojke och Din pojke har lämnat hemmet, gett sig iväg, och Du vill, att jag ska be, att han ska komma tillbaka. ["Ja."]

141 Gud i Himmelen, sänd hennes barn till henne, och helbrägdagörelse! Låt Den Helige Ande stoppa den där unge mannen på vägen ikväll, sänd honom tillbaka till sin mor! I Jesu Namn. Amen.

142 Han, som vet, kommer att sända honom tillbaka till Dig. Bekymra Dig inte! Tro nu, tvivla inte! Ha bara tro, hela Ditt hjärta! Tro Du, så kommer Gud att ge resten av det.

143 Bara de där tre eller fyra bedömningarna nu, vilket det nu var, ser Ni, jag — jag fortsatte bara tills det blir blint för mig. Jag kan inte förklara det där, det finns inget sätt att förklara det. Ni säger: "Menar Du, att bara det där var värre än att Du predikade där i fyrtiofem minuter eller mer, tycker Du?" Jajamensan. Om det så vore tre timmar, skulle det inte vara lika mycket.

144 En kvinna rörde vid vår Herre Jesu klädnad. Och de där människorna rör inte vid mig. Å, den här kvinnan här, titta bara här, hon skulle kunna. . . [Broder Branham säger till kvinnan: "Lägg Dina händer på mig, ser Du!" — Utg.] Hon bara rörde vid mig överallt, skulle inte göra någonting, jag är bara en människa. Men hon måste röra vid Honom. Och jag, med hjälp av en gåva, bara — bara. . . Det försvinner bara, hela mitt jag försvinner och jag säger bara vad jag ser. Förstår Ni? Och det är alltsammans. Ser Ni, att röra vid mig betyder ingenting, men hon rör vid Jesus genom mig. Det var så den där kvinnan rörde vid Gud genom Jesus, då Han inte visste, vad det var för fel på henne. Hon bara rörde vid Hans klädnad, gick och satte sig ner. Och Han sa — och Han sa: "Vem rörde vid mig?"

145 Och apostlarna sa: "Å, varenda en rör ju vid Dig. Varför säger Du så?"

Han sa: "Men jag märker att kraft har utgått ifrån mig."

146 Vet Ni nu vad kraft är? Styrka. Han blev svag av att en enda kvinna rörde vid Honom och Han var Guds Son. Hur ska det då vara för mig, en syndare frälst genom Hans nåd? Vet Ni, varför det är mer? För att Han sa: "De här sakerna, som jag gör, ska Ni också göra. Mer än detta ska Ni göra, för jag går till min Fader." "Större", står det där, men den rätta grekiska tolkningen är: "Mer än detta ska Ni göra."

147 Damen nu, känner jag inte. Jag har inte fått veta någonting om henne. Hon är precis lika totalt främmande för mig som de andra människorna var. Vi är främlingar för varandra. Bara för att människorna ska veta det, skulle Du kunna räcka upp Din hand, säga: "Vi är främlingar." Guds Son nu, om Han en gång mötte en kvinna i ett litet panorama som det här, vid en brunn, och Han talade med henne bara ett ögonblick och Han visste, var hennes svårighet var och Han talade om för henne, vad hennes svårighet var. Och så visste hon genom detta, att det där var Messias. För att nu — så att jag har... Du har rört vid mig, jag har rört vid Dig och ingenting skedde. Men om min tro (med hjälp av en gåva) och Din tro (genom att Du tror på den) kan röra vid Honom och Han kan tala genom oss till... genom mig till Dig, då vet Du, att Han är här, liksom Han var vid den där — den där brunnen i Sykar. Förstår Du? Han är densamme igår, idag och i evighet. Tror Du det?

148 Du har så många besvär, så många plågor, komplikationer! En av de viktigaste sakerna Du vill ha förbön för är ledinflammation. Det är riktigt. Är det riktigt? Du håller på att stelna till av ledinflammation. Då man ser Dig räcka upp Din arm...

149 Och Du gick ut liksom sakta, såvitt jag minns. Kanske bara vänta en minut, kanske någonting annat kan sägas, som tar... Eller, Du vet, man känner saker, liksom en andedräkt, som kommer emot Det. De säger: "Å, han gissade det där.", eller, Du vet, så där.

150 Men Du verkar vara en fin person, tala bara med mig bara ett ögonblick! Låt oss stå här bara litet grand, för jag tror verkligen, att det finns någonting annat, som ligger på Ditt hjärta, som Du vill ha av Gud. Nu skulle jag inte kunna besvara Din bön men Han kan... För om Du tror det, är den redan besvarad. Men om Du bara vill tro, för att få Dig att tro. Nu ska jag säga Dig, att det gäller en av Dina kära, som inte är här, och det är en bror och den brodern är inte ens i det här landet. Han är i liksom ett vått land, en massa sjöar. Jag skulle säga liksom någonting som i Michigan eller något... Ja, det är i Michigan det är. Och han lider av en dödlig mördare och

det är en obotlig njursjukdom, som han besväras av. Det där är riktigt, eller hur? Det är SÅ SÄGER HERREN. Näsduken nu, som Du har i Din hand, som Du räckte upp till Gud, skicka den till Din bror och säg till honom att inte tvivla utan tro, och det kommer att, han kommer att bli helad, om Du nu vill tro det.

¹⁵¹ Tror Du av hela Ditt hjärta? Ser Du då, om Du tror, är det bara en sak att göra, det är att absolut acceptera det. Är det riktigt?

¹⁵² Nu säger man: ”Han tittar på det där, de där människorna. Det är det, han gör, tittar på dem.” Man ser det där så ofta!

¹⁵³ Men så att man inte ska kunna veta det här. . . Den här damen här, kom fram den här vägen, damen, hit, patienten, vem Du än är. Jag tittar inte på henne. Tror Du, att Gud kan uppenbara för mig, vad det är för fel på Dig? Räck upp Dina händer, om Du gör det, den här damen här, den här damen här, patienten. Ja. Ja. All right, om Du då vill tro det av hela Ditt hjärta, kommer det där astmatiska onda inte att besvära Dig mera. All right, far hem och tro det! . . .? . . .

¹⁵⁴ Tittade inte på henne, eller hur? Ser Ni, Han. . . Man tittar åt *det här* hållet, synen är där, vad som än sker. Amen! Kan Ni inte förstå det? Precis så fullkomligt som Gud kan vara fullkomlig!

¹⁵⁵ Tror Du också? Astman kan lämna Dig också, eller hur? Tror Du den skulle göra det? All right, gå och tala om för Herren Jesus, att Du — Du tror Honom!

¹⁵⁶ En dag skulle Du få lov att bära med Dig ett — en liten käpp, om den där ledinflammationen gör Dig ofärdig, men den kommer inte att göra det. Du kommer inte, Du tror inte, att den kommer att göra det, eller hur? Tror Du, att Du kommer att vara all right? Gå Din väg, så gör Jesus Kristus Dig bra.

¹⁵⁷ Hjärtfel dödar människor men det behöver inte döda Dig. Tror Du, att Gud kommer att hela det åt Dig och göra Dig frisk? Gå och tro det av hela Ditt hjärta, säg: ”Jag tror det sannerligen.”

¹⁵⁸ Talar Du engelska? Förstår Du engelska? [Broder Branham säger: ”Kom, någon!” En tolk kommer. — Utg.] Ja, all right. Vill Du tala till henne det, som jag säger till henne? Säg henne, att om hon tror, ska maglidandet lämna henne! Hon — vill hon tro det? Ditt ryggbesvär kommer att lämna Dig också, så nu kan Du gå Din väg och bli helad.

God dag! Tror Du? [Hon säger: ”Ja, sir.” — Utg.]

¹⁵⁹ Den där mannen, som sitter där med ryggbesvär och tittade på mig, då jag sa det där. Han kan bli helad också, om Du tror det, sir. All right, sir.

¹⁶⁰ Damen, som sitter alldeles bredvid Dig där, Du har besvär med halsen, eller hur, damen? Tror Du, att Gud kommer att

hela Dig? Du vill lägga händerna på den lille pojken för hans knån och han kommer att bli frisk också. Tror Du det? Du hade en kvinnosjukdom, en dams besvär, Du har det inte nu. Din tro helade Dig och gjorde Dig hel.

¹⁶¹ Tror Ni på Jesus Kristus, densamme igår, idag och i evighet? Låt oss då lägga våra händer på varandra och be denna trons bön, varenda en av oss, be trons bön!

¹⁶² Käre Gud, medan vi är så övertäckta med Din gudomliga Närvaro, så vi ser Dig röra Dig ut ibland åhörarna och hela de sjuka överallt. Du är Gud. Jag ber, att Du ska hela alla dessa åhörare. Låt Guds Andedräkt falla frisk in i deras hjärtan och låt dem förstå, att tiden håller på att rinna ut! Vi ska bara vara här en liten tid till, sedan kommer vi att vara hos Honom, som vi älskar. Och må nu Hans Närvaro ge helbrägdagörelse åt varenda en!

¹⁶³ Vi fördömer Satan, vi fördömer alla hans gärningar. I Jesu Kristi Namn, Satan, kom ifrån människorna!

¹⁶⁴ Alla, som vill tro Honom nu och ta emot Er helbrägdagörelse, stå upp på Era fötter, säg: "Jag ställer mig nu upp för att ta emot min helbrägdagörelse. Jag tror det." Oavsett Ditt tillstånd, om Du verkligen tror det, stå upp på Dina fötter! Räck nu upp Dina händer och säg: "Tack, Herre Jesus, för att Du helar mig!" Gud vare med Er!

AVVIKELSENS SÄD SWD65-0118
(The Seed of Discrepancy)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska måndag kväll den 18 januari 1965 för Full Gospel Business Men's Fellowship International på Westward Ho Hotel in Phoenix, Arizona, U.S.A. har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org